

NIET -
ONTVANKELIJK

▶ ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Patiënt afgewezen na kennismakingsgesprek

Ben je verplicht om met elke patiënt die dat wil een behandelrelatie aan te gaan? Nee, maar je moet wel goede redenen hebben om het niet te doen. De huisarts in deze tuchtaak had die.

Een patiënt wil zich bij zijn praktijk inschrijven, en vertelt in het kennismakingsgesprek over zijn chronische schouderklachten en psychische problemen. Ook zegt hij niet verwezen te willen worden vanwege financiële redenen. Aan het einde van het gesprek besluit de huisarts de man niet als nieuwe

patiënt aan te nemen. Ook na een dringend verzoek van de patiënt – die op dat moment nog ingeschreven staat bij een andere huisarts – zegt de dokter nee. Het argument van de arts is dat zij het niet eens zijn over de zorg die hij zou moeten verlenen. De dokter wil de man verwijzen naar de tweedelijns ggz, maar dat wil de patiënt niet.

Het tuchtcollege geeft de arts gelijk en verwijst daarbij naar de richtlijn van de KNMG 'Niet-aangaan of beëindiging van de geneeskundige behandelingsover-

eenkomst'. Wat daarbij meetelt, is dat de huisartsen in de woonplaats van de patiënt onderling duidelijke afspraken hebben gemaakt over patiënten die van huisarts willen veranderen: die worden pas uitgeschreven als ze elders staan ingeschreven. De man had dus toegang tot noodzakelijke medische hulp.

Sophie Broersen, arts/journalist
Diederik van Meersbergen, jurist

Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te 's-Gravenhage d.d. 4 juni 2013

Het college heeft de navolgende beslissing gegeven inzake de klacht van A, wonende te B, klager, tegen C, huisarts, (...).

01

Het verloop van het geding

(...)

02

De feiten

2.1 Op donderdag 1 maart 2012 heeft een kennismakingsgesprek plaatsgevonden tussen de arts en klager, die een nieuwe huisarts zocht. In dat gesprek zijn de chronische pijnklachten van klager aan diens schouder ter sprake gekomen, evenals zijn psychische problemen. Klager heeft de arts te kennen gegeven dat er bij hem een financiële belemmering bestaat om naar de tweedelijns zorg te worden verwezen. Ook heeft klager in dat gesprek meegedeeld dat de relatie met zijn vorige huisarts verstoord

was geraakt. De arts heeft tijdens dit kennismakingsgesprek besloten klager niet als patiënt aan te nemen en heeft hem dit meegedeeld.

2.2 Nog diezelfde dag, 1 maart 2012, heeft klager de arts een brief geschreven waarin hij hem dringend heeft verzocht hem alsnog als patiënt aan te nemen en een consult aan te bieden wegens de chronische pijnklachten aan de schouder.

2.3 Op 12 maart 2012 heeft de arts klager een brief geschreven waarin hij zijn beslissing heeft toegelicht. De arts heeft als zijn mening verwoord dat klager en hij een verschil van inzicht hebben met betrekking tot de zorg die de arts aan klager kan bieden en dat dit verschil van inzicht ertoe leidt dat er geen voor beide bevredigende behandelrelatie zal ontstaan.

03

De klacht

Klager verwijt de arts dat hij:

- heeft geweigerd hem als patiënt in te schrijven in zijn praktijk;
 - hem daarmee het recht op medische hulp heeft onzegd;
- (...)

04

Het standpunt van de arts

De arts heeft aangevoerd dat behandeling van de schouderklachten niet spoedeisend was en dat hij het geïndiceerd achtte om klager met zijn psychische problemen door te verwijzen naar de tweedelijns geestelijke gezondheidszorg. Volgens de arts is in het kennismakingsgesprek duidelijk geworden dat het ontstaan van een op wederzijds vertrouwen gebaseerde behandelrelatie niet te verwachten was.

05

De beoordeling

5.1 Het college gaat in de eerste plaats in op de prealabele vraag, of het handelen waarop de klacht betrekking heeft is onderworpen aan het tuchtrecht, nu er geen sprake is geweest van een behandelingsovereenkomst tussen klager en de arts. Het college beantwoordt deze vraag bevestigend. Het handelen van de arts valt onder het tuchtrecht, en wel onder de zogenoemde tweede tuchtnorm, vastgelegd in artikel 47 eerste lid onder b van de Wet BIG.

5.2 Wat betreft de inhoud van de klacht, allereerst het niet aannemen van klager als patiënt door de arts, overweegt het college als volgt. Er is hier sprake van het niet-aangaan van een behandelingsovereenkomst. Daarvoor geldt een richtlijn van de beroepsorganisatie van artsen KNMG, waarin tot uitdrukking komt dat de arts niet altijd gehouden is om een behandelrelatie aan te gaan met iemand die dat wenst. In de richtlijn worden voorwaarden en zorgvuldigheidseisen gesteld aan de beslissing van de arts om een behandelrelatie niet aan te gaan. Een belangrijke voorwaarde is dat de professionele verantwoordelijkheid de arts ervan weerhoudt een geneeskundige behandelingsovereenkomst met de patiënt aan te gaan. Daarvan is blijkens de richtlijn bijvoorbeeld sprake in de situatie waarin er geen overeenstemming tot stand kan komen tussen arts en patiënt over de inhoud van de te verlenen zorg. Het college stelt vast dat in de onderhavige klacht aan deze voorwaarde is voldaan, nu de arts in redelijkheid van mening was dat verwijzing van klager naar de tweedelijns zorg noodzakelijk was en klager niet bereid was aan zo'n verwijzing mee te werken. Daaraan doet niet af dat klager zich volgens zijn stelling niet voor zijn geestelijke gezondheidstoestand tot de arts had gewend. Dit klacht-onderdeel is ongegrond.

5.3 Voor de beoordeling van het tweede klachtonderdeel, dat aan klager het recht op medische hulp is ontzegd, is allereerst de vraag van belang of klager geen huisarts (meer) had dan wel het voor hem mogelijk was in zijn woonplaats een (andere) huisarts te krijgen. Ter terechtzitting is gebleken dat er dertien huisartsen zijn in B en dat zij afspraken hebben gemaakt over het aannemen van patiënten die van huisarts willen veranderen. Het systeem is daar zo, dat een patiënt pas wordt uitgeschreven uit een praktijk wanneer hij een nieuwe huisarts heeft gevonden en daar is ingeschreven. Ook al heeft klager kennelijk in de veronderstelling verkeerd dat hij geen huisarts meer had, de arts mocht er gezien dat systeem en diens raadpleging van de betreffende gegevens, van uitgaan dat klager nog bij zijn vorige huisarts stond ingeschreven en daarom niet verstoken was van noodzakelijke medische hulp door een huisarts. (...)

5.4 (...)

06

De beslissing

Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te 's-Gravenhage beslist als volgt:

- wijst de klacht af;
(...)

Deze beslissing is gegeven door mr. J.S.W. Holtrop, voorzitter, mr. E.T.M. Olsthoorn-Heim, lid-jurist, prof. dr. M.E. Vierhout, H.C. Baak en prof. dr. R.G. Pöll, leden-artsen, bijgestaan door mr. E.C. Zandman, secretaris, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 4 juni 2013.

web

De richtlijn 'Niet-aangaan of beëindiging van de geneeskundige behandelingsovereenkomst' vindt u onder deze uitspraak op medischcontact.nl/tuchtrecht. Evenals de volledige tekst van de uitspraak. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.